

QUAKER
GELOVEN EN WERKEN

navolging van Jezus in de ervaring van de
Nederlandse Jaarvergadering van het
Religieus Genootschap der Vrienden
(Quakers)

Inhoud

1. Voorwoord	7
2. Korte geschiedenis van het Genootschap en levensbeschrijvingen van enkele Vrienden	9
2.1 Korte geschiedenis van het Genootschap	9
2.2 Levensbeschrijvingen van enkele bekende Vrienden	13
George Fox (1624-1691)	13
Margaret Fell (1614-1702)	15
William Caton (1636-1665)	18
Benjamin Furly (1636-1714).	19
William Penn (1644-1718).	21
Robert Barclay (1648-1690)	24
Isaac (1616-1679 en Mary Penington (1623-1682)	26
James Nayler (1616-1660)	29
William Ames (ca. 1615-1662)	31
Thomas Ellwood (1639-1713)	32
Willem Sewel (1653 of 1654 -1720).	35
John Woolman (1720-1772).	36
Jean Etienne Mollet (1768-1851)	39
Elizabeth Fry (1780-1845)	41
Lucretia Mott (1793-1880).	45
John Greenleaf Whittier (1807 - 1892).	47
John Bright (1811- 1889).	48
Caroline Emelia Stephen (1834 -1909).	49
Rufus Matthew Jones (1863-1948)	51
Pierre Ceresole (1879-1945).	53
Kees (1884-1966) en Betty Boeke (1884-1976)	54
Jan de Hartog (1914-2002).	56
3. Geloven	59
3.1 Stille samenkomst.	59
3.2 Bijzondere Stille Samenkomsten	65
3.3 Inkeer en gebed	66
3.4 Getuigenissen	68
3.5 Wat Quakers verstaan onder een roeping ('concern')	71
3.6 Quakers en hun visie op de Bijbel	73
3.7 Quakers en Jezus	75
3.8 Houding ten aanzien van geloofsbelijdenissen	77
3.9 Houding ten aanzien van sacramenten.	79
3.10 Oecumenische samenwerking	82
3.11 Quakers en andere godsdiensten	87

4. Werken	91
4.1 Bouwers met God.	91
4.2 Vredesgetuigenis in de praktijk	93
4.3 Getuigenissen tegen maatschappelijke misstanden	108
4.4 Maatschappelijke verantwoordelijkheid.	113
4.5 Een rechtvaardige samenleving.	115
4.6 Internationale inzet	116
5. Leven	119
5.1 Duurzame relaties.	119
5.2 Alleenstaanden	120
5.3 Seksualiteit.	122
5.4 Ouders en kinderen.	123
5.5 Vredesopvoeding	125
5.6 Natuur, milieu en duurzaamheid	127
5.7 Quakers en de kunsten	130
5.8 Ouderdom als opgave	132
5.9 Ethische vragen rond leven en dood	135
5.10 Dood, begrafenis en rouwbetoon.	136
6. Organisatie	139
6.1 Samenkomst voor Zaken.	139
6.2 Samenkomst ter Verheldering.	141
6.3 Gesprek vanuit de stilte	141
6.4 Quaker organisatie	143
6.5 Lidmaatschap	145
7. Overwegingen en Vragen	151
7.1 Historische achtergrond	151
7.2 Inleiding en verantwoording bij de Overwegingen en Vragen	152
7.3 Overwegingen en Vragen	153
7.4 Overwegingen en Vragen voor kinderen	160
8. Verantwoording werkwijze Commissie Herziening	163
9. Nabeschouwing	167
10. Register	169

SWARTHMOOR HALL

1. Voorwoord

Het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers) noemt zich zo naar de woorden van Jezus, die tegen zijn volgelingen zegt: “Jullie zijn mijn Vrienden, als je doet wat ik je geleerd heb” (Joh. 15). Geloof uit zich in getuigenissen én handelingen. Aan de vruchten kent men de boom.

In de loop der jaren hebben Quakers getuigenissen, uitspraken en citaten over hun geloofsovertuiging verzameld in een bloemlezing die in het Engels *Quaker Faith and Practice – Book of Christian Discipline* genoemd wordt. Dit boek is bedoeld ter in-spiratie en geeft inzicht in de houding van Quakers ten opzichte van allerlei geloofs-vragen en ethische vraagstukken. Het verscheen voor het eerst als manuscript in 1738 en vond zijn oorsprong in de zogeheten Raadgevingen en Vragen (zie blz.151). De eerste gedrukte versie werd gepubliceerd in 1783. In de loop der tijd werden steeds weer nieuwe versies ontwikkeld. De meeste Quakergroepen herzien zo’n verzameling uitspraken eenmaal in een generatie – eens in de dertig jaar – om deze te actualiseren.

In Nederland publiceerden de Quakers een vertaling van het Britse *Quaker Faith and Practice*. Dit gebeurde voor de eerst keer in 1828.¹ Deze vertaling greep terug op de toen bestaande versie van *Quaker Faith and Practice*. In 1952 werd opnieuw een vertaling gemaakt door Vriend Rob Limburg. Het boek kreeg als titel mee: *Leven uit het Innerlijk Licht - getuigenissen van Quakers*. Het is jarenlang een inspirerend boekwerk geweest binnen en buiten de kring van de Nederlandse Quakers. In 2006 besloot de Algemene Vergadering van het Religieus Genootschap der Vrienden in Nederland dat dit boekwerk aan herziening toe was. De Algemene Vergadering besloot een Commissie Herziening in het leven te roepen die dit werk vervolgens ter hand nam. Er is inmiddels meer dan twaalf jaar aan gewerkt.

Als titel voor het nieuwe boek werd gekozen: *Quaker Geloven en Werken*.

Er werd dus niet gekozen voor de zelfstandige naamwoorden ‘het geloof’ en ‘het werk’ van de Quakers, maar voor de *werkwoorden* ‘geloven’ en ‘werken’! Besloten werd verder om het eerdere boekje niet integraal te herschrijven en actualiseren, maar de houding van de Quakers tegenover de daarin besproken thema’s op een hedendaagse manier te verwoorden. Daarbij zijn telkens citaten van met name Nederlandse Quakers gevoegd ter illustratie. Daarvoor zijn alle door de Quakers in Nederland uitgegeven maandbladen vanaf de dertiger jaren van de vorige eeuw als bronnen gebruikt. Waar bruikbare Nederlandse citaten ontbraken werd gebruik gemaakt van relevante citaten van Quakers uit andere landen. De citaten werden chronologisch gerangschikt waardoor ook de ontwikkeling in bezinning op de besproken thema’s zichtbaar werd.

Een korte geschiedenis van het Genootschap en een aantal levensbeschrijvingen van bekende Vrienden in de geschiedenis van de Quakers werden ook in het boek opgenomen. Wij hopen dat dit aan de tijd aangepaste boek over geloven en werken van Quakers –

---

¹ ‘Beknopt verslag van de geschiedenis, de leer en de kerkelijke tucht van het Genootschap der Vrienden, bekend onder de naam van Kwakers’, Amsterdam, 1828

evenals zijn voorganger – weer vele jaren een bron van inspiratie kan zijn en tot herkenning zal leiden.

Daarbij blijft de leidraad van de zeventiende-eeuwse Vrienden essentieel:

Geliefde Vrienden,

Wij leggen jullie deze dingen niet op als een regel waarnaar je moet leven, maar opdat allen leiding mogen ontvangen naar de mate van het Licht, dat zuiver en heilig is, opdat, doordat je blijft en wandelt in het Licht, deze dingen mogen worden vervuld in de Geest en niet naar de letter, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Slotopmerking in een zendbrief van Vrienden in Balby, 1656, QF&P 1.01

2. Korte geschiedenis van het Genootschap en levensbeschrijvingen van enkele Vrienden

2.1 Korte geschiedenis van het Genootschap

Engeland, begin zeventiende eeuw. Het is een roerige tijd. Scheuringen in de kerk, politieke onrust en de vorming van een staatskerk. De Bijbel verschijnt voor het eerst in de landstaal en wordt voor een breed publiek toegankelijk. Er ontstaan allerlei nieuwe religieuze stromingen.

In deze tijd groeit George Fox (1624-1691) op in een eenvoudig milieu. Hij is een autodidact. Op 23-jarige leeftijd raakt hij in een geestelijke crisis. Dan krijgt hij een visioen waarin hij gewaar wordt dat ieder mens, zonder tussenkomst van wie of wat ook direct in contact kan komen met God. Dit vermogen noemt hij 'dat van God in ieder mens', 'de innerlijke leraar' of het 'inwaartse Licht dat ieder mens verlicht'. Vanaf 1652 trekt hij het land door om zijn inzicht te verkondigen dat mensen zich moeten afkeren van alle door mensen opgetuigde religie en zich laten leiden door hun innerlijke Leraar, die hij vereenzelvigd met Jezus.

Margaret Fell (1604-1702), sluit zich aan bij de Quakers. Zij is een intelligente en doortastende vrouw. Jaren na het overlijden van haar man, die als Vrederechter de Quakers bescherming bood, trouwden George en Margaret en zij worden samen beschouwd als de stichters van het Religieus Genootschap de Vrienden (Quakers). Margaret heeft een grote bijdrage geleverd aan de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen. Zij schreef o.a. een geschrift over het recht van vrouwen om in het openbaar te spreken.

Het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers) is een van de religieuze groeperingen uit de zeventiende eeuw die nu nog bestaan. Dit is te danken aan de manier waarop de Quaker gemeenschap in staat is geweest om zonder leiders en zonder leerstellingen tot onderlinge verbondenheid te komen vanuit een gezamenlijk stil zoeken. De Quakers werden vaak verward met andere groeperingen. Robert Barclay (1648-1690) heeft een apologie geschreven waarin de geloofsovertuiging van de Quakers uit de doeken wordt gedaan in taal die voor theologen verstaanbaar is. De impuls die de Quakerbeweging gaf aan het geestesleven heeft vanaf 1689, toen de *Tolerance Act* in Engeland vrijheid van godsdienst inluidde, geleid tot belangrijke maatschappelijke vernieuwingen. William Penn (1644-1718) stichtte in Amerika een kolonie - Pennsylvania - die werd bestuurd op basis van Quaker principes.

De eerste Quakers kwamen in 1653 naar Nederland, dat bekend was om zijn godsdienstvrijheid, om Quaker waarden uit te dragen. Vooral bekend zijn in dit verband William Ames en William Caton (die Nederlands hadden geleerd) in Amsterdam en Benjamin Furlly in Rotterdam. Benjamin was een handelaar die bevriend was met de filosoof John Locke. George Fox logeerde bij hem wanneer hij reisde in Nederland en Noord-Duitsland. De historicus Willem Sewel is een van de eerste Nederlandse sympathisanten. Hij schreef

later een *Historie van de Nederlandse Quakers!*² Robert Barclay, George Fox en William Penn kwamen verschillende keren naar ons land en in 1677 kwam het – in aanwezigheid van George Fox – tot de oprichting van de Nederlandse Jaarvergadering.

In de 18e eeuw trad in de Quaker beweging een periode in van quiëtisme. Quakers legden zich toen vooral toe op een voorbeeldige levensstijl. Bekende Quakers uit de achttiende eeuw zijn John Woolman (1720-1722), die een belangrijke rol vervulde in de afschaffing van de slavernij, door zijn contacten met de Indianen en door zijn aandacht voor het milieu, en Elisabeth Fry (1780-1845) die zich onvermoeibaar inzette voor verbetering van de positie van gevangenen en geesteszieken.

Quakers voelen zich van oudsher zeer verwant met gevangenen omdat velen van hen langdurig in de gevangenis hadden gezeten vanwege hun godsdienstige overtuiging. In de 19e eeuw raakten vele Quakers onder invloed van de evangelische beweging. Tegelijkertijd waren er ook Quakers die zich juist beter thuis voelden bij een meer vrijzinnige geloofsopvatting, waarbij het “inwaartse Licht” of “dat van God in ieder mens” als een belangrijker leidend beginsel werd beschouwd dan de Bijbel. Dit leidde tot diverse scheuringen binnen de Quakerbeweging. Zo ontstaan er begin 20e eeuw een aantal hoofdstromen met o.a. een evangelische, een orthodoxe, een conservatieve en een liberale richting. Deze verdeeldheid was uitermate pijnlijk voor Quakers die juist willen leven vanuit onderlinge verbondenheid.

Rufus Jones, een visionaire Amerikaanse Quaker, richtte aan de vooravond van de eerste Wereldoorlog een organisatie op voor internationale hulpverlening, de American Friends Service Committee (AFSC), die Quakers de gelegenheid gaf een ‘alternatieve dienstplicht’ te vervullen zodat ze trouw konden blijven aan hun Vredesgetuigenis dat alle geweld afwijst, voor welk doel ook. Deze opzet, waarin de Quakers vanuit diverse richtingen eensgezind samenwerkten, bracht verzoening tussen hen en leidde tot de oprichting van een wereldcomité, het Friends World Committee for Consultation (FWCC), waarin alle Quakertradities verenigd zijn. AFSC en het Britse Quaker Peace and Service kregen in 1947 de Nobelprijs voor de Vrede voor al hun humanitaire werk en met name de hulpverlening vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog.

In Hoek van Holland herinnert een monument aan de Kindertransporten, waarbij Quakers een belangrijke rol hebben gespeeld. Daardoor konden vlak voor WOII Joodse kinderen uit Duitsland en Oostenrijk aan het Naziregime ontkomen door te vluchten naar Engeland. In Nederland is het Quaker Hulpfonds actief in de werving van fondsen ten bate van humanitaire en ecologische projecten.

Quakers oefenen tegenwoordig onder andere invloed uit op de wereldpolitiek als Non Governmentele Organisatie (NGO) bij de Europese Unie en de Raad van Europa, alsmede bij de Verenigde Naties.

In Nederland zijn er actieve Quakergroepen in Amsterdam, Bennekom, Den Haag, Deventer en Groningen.

---

2 *Historie van de Opkompste, Aanwas en Voortgang der Christenen bekend by den naam van Quakers, Willem Sewel (1717)*

GEORGE FOX

2.2 Levensbeschrijvingen van enkele bekende Vrienden

George Fox (1624-1691)

Grondlegger van het Religieus Genootschap der Vrienden

In een wevershuisje in Fenny Drayton (Engeland) liep in 1643 George Fox te ijsberen. Het was midden in de nacht en hij voelde zich gekweld. Wat was het geloven waard, vroeg hij zich af, als mensen het alleen met de mond beleden en het geen verschil maakte in de manier waarop die mensen leefden? Het geloof was voor hem, net als voor zijn ouders, een realiteit waarmee hij diepe ernst maakte in zijn leven. Zijn twijfel mondde uit in een crisis. Hij begon aan een reis van district naar district, om aan verschillende dienaren van de kerk raad te vragen. Die kreeg hij: ‘ga tabak gebruiken’, of: ‘zing psalmen’, was wat hij te horen kreeg. Hierdoor realiseerde hij zich dat een universitaire studie blijkbaar niet genoeg was om een goede priester te zijn. Hij vond bij de kerk dus geen steun, en bij een non-conformistische groep wilde hij zich niet aansluiten. Toen hij ten einde raad was, kreeg hij een ervaring die zijn leven totaal veranderde. Hij schreef later in zijn dagboek: *“Toen al mijn hoop op hen en op alle mensen was vervlogen, zodat er van buiten niets meer was dat mij kon helpen, of mij kon zeggen wat ik moest doen, toen, o, toen hoorde ik een stem die zei: ‘Een is er, namelijk Christus Jezus, die tot jou in jouw toestand iets te zeggen heeft.’ Toen ik dat hoorde sprong mijn hart op van vreugde.”*

En hij vermeldde verder: *“Ik zag een oceaan van duisternis en dood. Maar ook een oneindige oceaan van licht en liefde die de oceaan van duisternis overstroomde.”* Daarom liet Fox alles achter en ging op weg om mensen vanuit het duister naar het licht van Jezus te leiden. Hij wilde geen nieuwe geloofsgemeenschap stichten, maar mensen leren om God eerlijk te aanbidden en te doen wat zij wisten dat goed was. Zo bezocht hij ook rechtszalen en schreef hij naar magistraten en rechters om er bij hen op aan te dringen om rechtvaardig te handelen. Dat hij daarbij niet altijd diplomatieke bewoordingen gebruikte, leverde hem geregeld stokslagen en mishandelingen op.

George was een indrukwekkende man om te zien. Hij was lang en krachtig gebouwd, had opvallende ogen en een prettige stem. In zijn jeugd was hij schoenmaker en schaapherder. Hij kon erg veel verdragen, wat ook wel nodig bleek gedurende de dertig jaren dat hij zijn geloof uitdroeg. Hij verstoorde toen vaak de preek van een priester en hield vol dat niet de Bijbel het belangrijkste was, maar dat de Heilige Geest de bron van waarheid was. Hiervoor werd hij geregeld gevangen genomen en veroordeeld, zoals die keer in Derby, in oktober 1650, toen hij voor zes maanden naar de gevangenis werd gestuurd vanwege godslastering. Rechter Bennet, die bij deze zaak voorzat, noemde Fox en zijn vrienden toen “Quakers”, omdat zij hem voorhielden dat hij moest sidderen bij het horen van het woord van God. Wel zes gevangenschappen kende hij van binnen. Daarin was het altijd koud, vaak nat en tochtig. Zijn beschrijving van de lichamelijke ongemakken daar, die meestal gecombineerd werden met hongerlijden, laat zien wat een hard leven hij kreeg.

Toch zag hij nog kans om een stroom aan brieven rond te sturen vanuit zijn cel. Zo schreef

hij vanuit de Launceston gevangenis een vermaning, waarin zijn meest beroemde uitspraak staat:

“Breng allen tot eredienst aan God. Wees een toonbeeld, wees een voorbeeld in alle landen, op alle plaatsen en eilanden, voor alle volkeren, waarheen je ook gaat, opdat jij, te midden van en aan alle soorten mensen, door jouw levenshouding een boodschap kunt brengen. Dan zul je met vreugde over deze aarde wandelen en ‘dat van God’ in ieder mens herkennen en aanspreken.”

Zelf reisde hij onvermoeibaar. Vaak naar Schotland, Ierland en Wales. Door het Lake District liep hij, naar Ulverston, waar hij Margaret Fell ontmoette, die zijn overtuiging deelde. Tussen 1671 en 1673 stak hij de Atlantische oceaan over naar West Indië en Amerika. En kort voor de eerste Algemene Vergadering van de Nederlandse Quakers, in 1677, bezocht hij Nederland en Duitsland, terwijl hij ook aanwezig was bij de oprichting van de Nederlandse Jaarvergadering in datzelfde jaar. In 1684 maakte hij die reis nogmaals. Maar het meest reisde hij door Engeland, keer op keer. In 1669 trouwde hij met Margaret Fell, elf jaar nadat haar man, rechter Fell, was overleden.

Hoewel hij streng en ruw kon zijn als hij kwaad zag, had hij een warm hart voor mensen in nood. Met Kerstmis bezocht hij weduwen en gaf hun geld. Hij vroeg ook de rijken in Londen om de armen te helpen. Hij was speciaal liefderijk begaan met kinderen en bezorgd over hun opvoeding, terwijl hij niet kon accepteren wat algemeen geloofd werd: dat nieuw geboren schuldig waren aan zonden. Tegen 1667 realiseerde hij zich dat het Genootschap geen vervolging en verdeling zou kunnen doorstaan zonder goed georganiseerd te zijn. Daarom zette hij het systeem van Maand- en Jaarvergaderingen op, dat ook nu nog bijna onveranderd bij de Vrienden in zwang is. De Zakenvergadering ontstond vooral om mensen in nood te helpen (Meeting for Sufferings).

Bovenal was Fox zich levendig bewust van God, en zijn levenswerk was gebaseerd op het geloof dat elk mens God kan kennen en dat ‘ieder mens verlicht wordt door het goddelijke licht van Christus’, ook buiten de gevestigde kerken.

Uit het dagboek van George Fox:

Evenals ik alle priesters had opgegeven, gaf ik thans ook de onafhankelijke predikers op, en zij die lieden van grote geestelijke ervaring werden genoemd. Want ik zag in dat er niemand was onder hen allen, die het verlossende woord voor mij kon spreken. En toen al mijn hoop op hen en op mensen in het algemeen was vervlogen, zodat er van buiten niets meer was dat mij kon helpen, noch mij kon zeggen, wat ik moest doen, toen, o, toen hoorde ik een stem, die zeide: ‘Er is iemand, namelijk Christus Jezus, die het verlossende woord voor je kan spreken,’ en toen ik dat hoorde, sprong mijn hart op van blijdschap. Toen liet de Heer mij zien, waarom er niemand op aarde was, die het Verlossende woord voor mij kon spreken, namelijk opdat ik Hem alle eer zou geven. Want allen zijn besloten onder de zonde en gevangen in hun ongeloof, zoals ik het ook was geweest, opdat Jezus Christus de voorrang zou hebben, Hij, die licht schenkt, en genade, en geloof en kracht. Wanneer God dan het werk doet, wie zal Hem dan in de weg staan? En dit wist ik nu

uit eigen ervaring. Mijn verlangen naar de Heer werd sterker, evenals mijn streven naar de zuivere kennis van God en van Christus, alleen, zonder hulp van enig mens, boek of geschrift. Want hoewel ik de Schrift had gelezen, die getuigde van Christus en van God, kende ik Hem nog niet, doch eerst nu door openbaring, nu Hij, die de sleutel bezat, opendeed, en de Vader des Levens mij naar Zijn Zoon trok door Zijn Geest. En toen leidde de Heer mij voorzichtig verder en deed mij Zijn liefde zien, die zonder einde en eeuwig was, en alle kennis te boven gaat, die de mensen in hun natuurlijke staat bezitten of kunnen putten uit de geschiedenis of uit boeken; en die liefde deed mij mijzelf zien, zoals ik was zonder Hem.

Ik verkeerde soms in grote verzoekingën, en mijn innerlijk lijden was zwaar, maar ik kon niemand vinden, die mij hielp, dan God alleen, tot wie ik riep, dag en nacht. En ik keerde terug naar Nottinghamshire, en daar toonde de Heer mij dat het wezen van de dingen, die aan de buitenkant kwetsen, in het hart en de geest van de verloren mens lag, al placht men dit daarbuiten te zoeken. En ik riep tot de Heer, zeggende: 'Waarom moet ik in deze toestand verkeren? Gij weet toch dat ik nooit verslaafd ben geweest aan dergelijke slechte dingen?' En de Heer antwoordde dat het nodig was dat ik besef had van deze toestanden, want hoe zou ik anders daarvoor een helpend woord kunnen spreken? En daarin ontdekte ik de oneindige liefde van God. Ik zag ook dat er een oceaan was van duisternis en dood, maar ook een oneindige oceaan van licht en liefde, die de oceaan van duisternis overstroomde; en ook daarin ontdekte ik de oneindige liefde van God; en ik had grote openbaringen (1647).

De meest ontzagwekkende, levendige, eerbiedige gemoedsgesteldheid die ik ooit meemaakte en meedroeg", schreef William Penn later, "was die van Fox in gebed. Het was werkelijk een getuigenis dat hij God kende en dichter bij Hem leefde dan andere mensen; want zij die Hem het best kennen zien de meeste redenen om Hem met eerbied en vrees te naderen."

William Penn over George Fox, 1694,

In: Quaker Faith and Practice, Britse Jaarvergadering, 1995 (QF&P 2.72)

Margaret Fell (1614-1702)

Margaret Fell werd in 1614 geboren als Margaret Askew. Zij trouwde met Thomas Fell, Vrederechter en later parlementariër. Het gezin Fell behoorde tot de eerste volgelingen van George Fox. Hun onderkomen, Swarthmore Hall werd het centrum van de nieuwe beweging die door George Fox in gang werd gezet en die later werd uitgebouwd tot het Religieus Genootschap der Vrienden. De positie van Thomas Fell maakte het mogelijk dat Swarthmore Hall deze functie kon vervullen, ook in tijden waarin het Quakers verboden was om samen te komen.

Margaret had een nogal ruwe bolster, maar ze kon ook zeer tactisch optreden als dat nodig was. Ze weigerde een eed van trouw te zweren aan koning Karel II en daarmee haalde ze zich in 1664 een zware straf op haar hals: levenslange gevangenschap en verbeurdverklaring van al haar bezittingen. Zij onderging deze straf zonder klagen en nam de gelegenheid te baat om zich in de gevangenis voor haar medegevangenen in te zetten